

bántaná a gyermekét, megadná neki az életben maradás lehetőségét. Nem kellene később megbánnia, hogy ezt a gyermekét halálra ítélte. Ebben az esetben az ön szervezete sem károsodik, sőt erősödik, és ha később mégis szeretne másik gyermeket, akkor egészséges nőként nagy eséllyel vállalkozhat újabb, komplikációmentes terhességre, míg ellenkező esetben akár örökre lemondhat az anyaságról.

Nos, ez sajnos nem tipikus nőgyógyász hozzáállás, de helyettük elmondhatja ezt bárki, mi is.

Sőt talán közös felelősségünk, hogy ezekkel az információkkal segítsük azokat a nőket, akik nem vártan, akaratuk ellenére terhessé váltak, ami megrázkódtatás számukra, viszont ajándék, lehetőség is arra, hogy ezután boldog anyaként éljenek tovább gyermekükkel együtt.

DRYP

KERTI NAPLÓ SZEPTEMBERBEN, AMIKOR MÁR JAVÁBAN SZÜRETE- LIK A SZŐLŐT

Vége a dinnyeszezonnak. Merthogy az igazi dinnyés Lőrinc szeptember 5-én viszi az urológiára ezt nagyra nőtt gyümölcsöt. Az augusztusi Lőrinc napot még a dinnyeérelők között tarthatjuk számon. Különösen érvényes volt ez idén ebben a trópusi melegben, amikor minden hírközlő a magyar dinnyék kiválóságáról tájékoztatta a közönségét. Mi ugyan megint kimaradtunk ebből a közönségből, mert többszöri vásárlásból is csupán egyszer sikerült dinnye ízút választani. A sárgadinnyéből például kármentésként kompótot kellett főzni, hogy elkerülje a komposztdombot. A görögdinnyék közül pedig kikoptak a sötétzöld héjú fajták, helyükön a csikosakból választhatunk. És azok is rendre éretlenek voltak, ízetlenek – még tréfának is. Nem elég, hogy addig nemesítettük a kereskedők kedvéért, hogy raktárálló legyen, de még a magasabb ár reményében korábban fel is szedtük. A dinnye ugyanis nem tartozik az utóérő gyümölcsök közé, mint pl. a körte, vagy a paradicsom. Aprópó paradicsom. Egy közös tulajdonságuk azért van a dinnyével, nevezetesen az antioxidáns hatású likopin tartalmuk. Ennek is köszönhető a szép piros színük. No de hagyjuk elúszni a dinnyehéjat – Józsóf Attilával szólva. Nézzünk szét inkább a kertben.

Lássuk mi történt az Othelló lugassal. Általában október elején szoktak a fajtájára jellemző, sötétvörös levét eresztő bogyói beérni, de idén már augusztus végén le kellett csipjek néhány fürtöt a rigóink elől. A füge első érési sorát sebtiben betakarítottuk, madaraink áttértek hát az erőfélben lévő szőlőre. Ne csodálkozzak, hiszen Európában elsőként hazánkban kezdtük a szőlőt szüretelni. A Csabagyöngye korai érésű szőlő. Gyerekkorom kedves emléke maradt nagyanyám szőlőjében az augusztusban elsőként érő, primőr szőlő. Az Othellóval pedig majdnem

megvártuk az októberi első deres napokat. Mert akkoriban még lehetett igazodni a naptárhoz.

Körülnéztem a gyümölcsfák között is. Törzsön nőtt almacsokorra lettem figyelmes. Eddig csak az Amazonas mentén élő Jabuticaba nevű fáról hallottam, hogy a törzsén neveli a gyümölcsseit.

És most itt van ez a majdnem elfelejtett almafajta, a Húsvéti Rozmaring is megpróbálkozott ezzel a mutatvánnyal.

Végül essék szó a konyhakertről is. Lecsónak van itt az ideje. Idén a gombás kórokozók elkerülték a paradicsomot. Termett alapanyag bőven a lecsóhoz. Paprika is megnőtt minden vegyszeres védelem nélkül. Csak a gyapottok bagolylepke hernyója kóstolt bele. Szó szerint bele, mert csak a paprika csövek felvágásakor került a szemünk elé a hernyó ürülékkel szennyezett paprikában. Gyapottermesztéssel ugyan már felhagytunk, de ez az invazív kártevő részben már betelepült és a melegedő éghajlatban igen jól érzi magát hazánkban. „Trópusi, szubtrópusi faj, tipikus vándorlepke, de hazánkban is képes áttelelni. Nagy kártételt a mediterrán régiókból történő tömeges bevándorlásai idején okoz, a kukorica egyik legfontosabb kártevője.” – írja a világhálós lexikon. De nem válogatós a kukoricától, a dohányon át, paradicsomig, paprikáig, mindenevő, hogy a kendert, babot, lucernát és más szántóföldi növényeket már ne is említsem. Több nemzedékes. Védekezni sem könnyű ellene, hiszen ha berágtatta magát a terménybe, oda már a permetszerek nem képesek követni.

És így néz ki a paprikában.